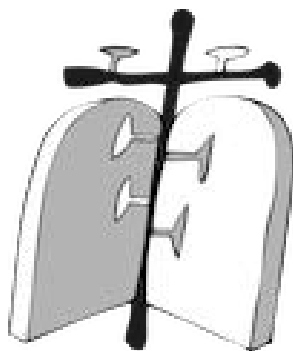

Bohoslužby 3. 5. 2020

„Jubilate Deo omnis terra...“

Texty písní a Biblická čtení

ČCE Vršovice

c B Es c Es F Es g D g
 Jak vzne - še - né tvé jmé - no po vší ze - mi,
 c Es B c f Es B Es
 svou ve - leb - no - stí nad vším vy - vý - še - ný
 c G c C B B f G
 jsi, Hos - po - di - ne, moc - ný Pa - ne náš.
 c g c B Es B c g c
 Vše, co jsi stvo - řil, stá - le v pé - či máš.

2. Znam mocné skutky, jež tvá ruka činí,/ v úžasu hledím na tvá dobrodiní./ Hlas bezmocných jsi v sílu obrátil,/ nepřátel zlostných pomstu odvrátil.
3. Však co je člověk, že naň pamatuješ,/ úctou i slávou že ho korunuješ?/ Dáváš mu vládnout vším, cos učinil,/ v tobě smí nalézt nový pramen sil.

První čtení

Genesis 1,1-4 + 1,26-31

1 Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.

2 Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží.

3 I řekl Bůh: „Bud' světlo!“ A bylo světlo.

4 Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy.

26 I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“

27 Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil.

28 A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi.

Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“

29 Bůh také řekl: „Hle, dal jsem vám na celé zemi každou bylinu nesoucí semena i každý strom, na němž rostou plody se semeny. To budete mít za pokrm.

30 Veškeré zemské zvířeti i všemu nebeskému ptactvu a všemu, co se plazí po zemi, v čem je živá duše, dal jsem za pokrm veškerou zelenou bylinu.“ A stalo se tak.

31 Bůh viděl, že všechno, co učinil, je velmi dobré. Byl večer a bylo jitro, den šestý.

G. M. Kremer

Bůh prv-ní slo-vo má, z tmy svět-lo po-vo-
lá-vá a vše-mu ži-vot dá-vá a do-sud pro-mlou-vá.

2. Bůh na počátku stál: / než jsme se narodili,/ už jsme mu byli milí / a již nás povolal.
3. Má slovo poslední: / co dávno zasliboval / a znovu potvrzoval,/ to jistě vyplní.
4. Bůh na počátku byl / a přijde jednou zase,/ svět stvoří v nové kráse,/ v něm všechno má svůj cíl.

J. Wit / B. Vik

Základ kázání

2. Korintským 5,17

17 Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!

Sou-dce vše-ho svě-ta, Bo-že, před trů-nem tvým ne-po-mů-že

žád-né-mu krá-sa, moc je-ho, byt' měl slá-vu svě-ta vše-ho.

2. Jediné může pomoci/ uniknout pekla zlé moci,/ být v srdci pokorný, tichý,/ své vyznávat Bohu hříchy.
3. Kdo se před tváří tvou sklání,/ smí doufat v tvé smilování,/ v lásce že hříšné přijímáš,/ svým slovem duši těšit znáš.
4. Slituj se, Pane, nade mnou,/ dávej vždy duši pokornou,/ ať tvoje milost, láska tvá/ v mém srdci navždy zůstává.

J. A. Komenský / M. Esterle

J. Sibelius

Es B Es B7 Es B Es As f B Es

Když sou-mrak zhá - ší svět-lo, noc se blí-ží,

B Es B7 Es B Es As f Es Es B6

ruch všed-ních dnů se ve tmě roz-plý-vá, čím dál tím

c g B f f Es As Es

víc jen k tobě, Pa-ne, vzhlí-žím, mých jis-tot zrád-ných

As f6 G Es B6 c g B

kva-pem u-bý - vá, čím dál tím víc jen k to-bě, Pa-ne,

f f Es As Es B Es

vzhlí-žím, mých jis-tot zrád-ných kva-pem u-bý - vá.

2. Nebýt tvých ran, svět by byl jenom zdání,/ voňavý kouř, co s větrem uplývá,/ |: nebýt tvých ran a tvého zmrtvýchvstání,/ byl by náš den jen jízda bláznivá. :|
3. Měls, Pane, sílu nenechat se zalknout/ tím hořkým proudem zvyku, strachu, lží,/ |: záblesk tvé slávy prosvítil tmou matnou/ a dal nám příslib, výhled nadějný. :|

J. Plíšek